

STSJ de Catalunya de 20 de febrer de 2009, recurs 8113/2007

Prestacions per maternitat: Adopció de la filla de la parella de fet (accés al text de la sentència)

El supòsit de fet de la sentència és bastant particular: la demandant va adoptar la filla de la seva parella de fet i va demanar la prestació per maternitat, quan la parella de fet ja havia gaudit de l'esmentada prestació en el moment del naixement de la seva filla. L'INSS denega la prestació.

El TSJ de Catalunya dóna la raó a l'INSS, sobre la base dels arguments següents:

- La raó de ser del permís de maternitat en cas d'adopció, tal com interpreta tota la doctrina científica, se centra en què la persona adoptant i el nen/nena adoptats tinguin un contacte humà en els primers moments de l'adopció, que faciliti la seva integració a la nova família i a la seva nova situació. En aquest cas, això consta que ja s'havia produït dos anys abans de l'adopció formal, per la qual cosa la prestació sol·licitada – que no es va poder demanar abans per no haver-se dictat la sentència civil d'adopció– resta mancada de causa o raó de ser, que és el que justifica el naixement de tota obligació, ja sigui d'origen legal o contractual. Així doncs, encara que la demandant compleix tots els requisits formals establerts a l'ordenament jurídic, no neix el seu dret a la prestació sol·licitada.
- D'altra banda, la prestació ja havia estat consumida per la mare de la nena adoptada, i la prestació per maternitat es pot repartir però no es pot devengar dos cops.
- En definitiva, encara que l'adopció de la nena per la demandant sigui beneficiosa per la menor, donat que es dóna cobertura jurídica a una situació de fet en la qual segurament es desenvoluparà feliç, havent canviat l'estatus jurídic, el Tribunal estima que ha de prevaler la finalitat de la llei, desestimant la reclamació de la demandant.